मल्लते हि महाभागः पच्यते नरकाग्निना ॥ धर्म्म उवाच ॥ नान्यः कर्त्तुः फलं राजन्नुपभुङ्क्ते कदाचन।
इमानि तव दृश्यन्ते फलानि वदताम्बर ॥ लोमश उवाच ॥ पुण्यान्न कामयेलोकानृतेऽहं ब्रह्मवादिनं। १०४०५
इच्छाम्यहमनेनैव सह वस्तुं सुरालये। नरके वा धर्म्मराज कर्म्मणाऽस्य समो ह्यहं।
पुण्यापुण्यफलं देव सममस्त्वावयोरिदं ॥ धर्म्मराज उवाच ॥ यद्येवमीप्सितं राजन् भुङ्क्ष्वास्य सहितः फलं।
तुल्यकालं सहानेन पश्चात् प्राप्स्यसि सद्गतिं ॥ लोमश उवाच ॥ स चकार तथा सर्व्वं राजा राजीवलोचनः।
क्षीणपापश्च तस्मात् स विमुक्तो गुरुणा सह। लेभे कामान् शुभान्राजन् कर्म्मणा निर्ज्जितान् स्वयं।
सह तेनैव विप्रेण गुरुणा स गुरुप्रियः। एष तस्याश्रमः पुण्यो य एषोऽग्रे विराजते। १०४१०
क्षान्त उष्याच षड्रात्रं प्राप्नोति सुगतिं नरः। एतस्मिन्नपि राजेन्द्र वत्स्यामो विगतज्वराः।
षड्रात्रं नियतात्मानः सज्जीभव कुरूद्वह।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि जन्तूपाख्याने अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥
॥ लोमश उवाच ॥ अस्मिन् किल स्वयं राजन्निष्टवान् वै प्रजापतिः। सत्रमिष्टाकृतं नाम पुरा वर्षसहस्रिकं।
अम्बरीषश्च नाभागः इष्टवान् यमुनामनु। यथेष्ट्वा दश पद्मानि मदस्येभ्यो विसृष्टवान्।
यज्ञैश्च तपसा चैव परां सिद्धिमवाप सः। देशश्च नाऊषस्यायं यज्वनः पुण्यकर्म्मणः। १०४१५
सार्व्वभौमस्य कौन्तेय ययातेरमितौजसः। स्पर्द्धमानस्य शक्रेण तस्येदं यज्ञवास्त्विह।
पश्य नानाविधाकारैरग्निभिर्निचितां महीं। मज्जन्तीमिव चाक्रान्तां ययातेर्यज्ञकर्म्मभिः।
एषा शम्येकपत्रा या सरकश्चैतदुत्तमं। पश्य रामह्रदानेतान् पश्य नारायणाश्रमं।
एतच्चर्चीकपुत्रस्य योगैर्व्विचरतो महीं। प्रसर्पणं महीपाल रौप्यायामसितौजसः।
अत्रानुवंशं पठतः शृणु मे कुरुनन्दन। उलूखलैराभरणैः पिशाची यदभाषत। १०४२०
युगन्धरे दधि प्राश्य उषित्वा चाच्युतस्थले। तद्भूतिलये स्नात्वा सपुत्रा वस्तुमर्हसि।
एकरात्रमुषित्वेह द्वितीयं यदि वत्स्यसि। एतद्वै ते दिवावृत्तं रात्रौ वृत्तमतोऽन्यथा।
अद्य चात्र निवत्स्यामः चंपा भरतसत्तम। द्वारमेतत्तु कौन्तेय कुरुक्षेत्रस्य भारत।
अत्रैव नाऊषो राजा राजन् क्रतुभिरिष्टवान्। ययातिर्व्वज्ररत्नौघैर्यत्रेन्द्रो मुदमभ्यगात्।
एतत्प्रत्यावतरणं यमुनातीर्थमुत्तमं। एतद्वै नाकपृष्ठस्य द्वारमाऊर्म्मनीषिणः। १०४२५
अत्र सारस्वतैर्यज्ञैरीजानाः परमर्षयः। यूपोलूखलिकास्तात गच्छन्त्यवभृथप्लवं।
अत्रैव भरतो राजा राजन् क्रतुभिरिष्टवान्। हयमेधेन यज्ञेन मेध्यमश्वमवासृजत्।
असकृत्कृष्णसारङ्गं धर्म्मेणाप्य च मेदिनीं। अत्रैव पुरुषव्याघ्र मरुत्तः सत्रमुत्तमं।
प्राप चैवर्षिमुख्येन सम्वर्त्तेनाभिपालितः। अत्रोपस्पृश्य राजेन्द्र सर्व्वान् लोकान् प्रपश्यति।
पूयते दुष्कृताच्चैव अत्रापि समुपस्पृश ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तत्र सभ्रातृकः स्नात्वा स्तूयमानो महर्षिभिः। १०४३०
लोमशं पाण्डवश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत्। सर्व्वान् लोकान् प्रपश्यामि तपसा सत्यविक्रम।
इहस्थः पाण्डवश्रेष्ठं पश्यामि श्वेतवाहनं ॥ लोमश उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो पश्यन्ति परमर्षयः।